

آموزش توانش‌های تنظیم هیجان مبتنی بر روی آورد شناختی - رفتاری و اثربخشی آن بر رضایت زناشویی و شادکامی زوجین

محسن شکوهی^۱، سعید اکبری زردخانه^۲، سیده ثریا علوی نژاد^۳، سید سعید سجادی اناری^۴

Teaching emotion regulation skills based on cognitive - behavioral approach and its efficacy on marital satisfaction and couple happiness

Mohsen ShokoohiYekta¹, Saeed Akbari Zardkhaneh², Soraya Alavinezhad³, Saeed Sajjadi Anari⁴

چکیده

زمینه: خانواده مهمترین عنصر در اجتماع است و زوجیت اساس شکل‌گیری و هسته خانواده است. جامعه موفق، به زوجیت و آرامش در خانواده بعنوان یک موضوع سیار حائز اهمیت می‌پردازد. اگر به هر دلیلی نارضایتی و ناسازگاری در روابط زناشویی به وجود آید، ممکن است زمینه ناکامی و خشم ایجاد شود و پیامدهایی نظری سوء‌ظن، سوءاستفاده عاطفی، خصومت و سرزنش و پایین آمدن سلامت روانی زوجین را در پی داشته باشد، اما آیا می‌توان از طریق بسته آموزشی تنظیم هیجان مبتنی بر روی آورد شناختی - رفتاری رضایت زناشویی و شادکامی آنها را افزایش داد؟ **هدف:** این پژوهش با هدف آموزش توانش‌های تنظیم هیجان مبتنی بر روی آورد شناختی - رفتاری و اثربخشی آن بر رضایت زناشویی و شادکامی زوجین انجام شد. **روش:** این پژوهش از نوع شبه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون تک گروهی بود. گروه نمونه به صورت در دسترس انتخاب شد که ۶۶ نفر از زوجین (با میانگین ۳۲/۲۷ سال و انحراف استاندارد ۳/۷۱) در ۷ جلسه دوساعته کارگاه مدیریت خشم شرکت کردند. این زوجین از بین والدین دانش‌آموزان مدارس غیرانتفاعی شهر تهران و به صورت در دسترس انتخاب شدند. برنامه مداخلاتی استفاده شده در این کارگاه برنامه بازنگری شده آتش‌بازی (اسمیت، ۲۰۰۴) بود. برای جمع‌آوری داده‌ها از سیاهه شادکامی آکسفورد (آرگایل، مارتین و کراس‌لند، ۱۹۸۹) و شاخص رضایت زناشویی هودسون (۱۹۹۲) استفاده شد. **یافته‌ها:** نتایج حاصل از آزمون t وابسته نشان داد که آموزش توانش‌های تنظیم هیجان، شادکامی و رضایت زناشویی را به طور معناداری افزایش داده است. این تفاوت‌ها به نحوی است که میانگین گروه نمونه در سیاهه شادکامی افزایش داشته ($p < 0.05$) و در سیاهه شاخص زناشویی که نمره بالا نشان‌دهنده مشکلات بیشتر زناشویی است به طور معناداری کاهش داشته است ($p < 0.05$). **نتیجه‌گیری:** این بدان معنی است که آموزش توانش‌های تنظیم هیجان، روش مناسبی برای کاهش تعارضات خانوادگی و افزایش شادکامی در زوجین است.

واژه کلیدی‌ها: توانش‌های همارگری خشم، شادکامی، رضایت زناشویی، آموزش زوجین

Background: Family is the most important element in society and couples are the basis for forming and the kernel of families. A successful society treats couples and family tranquility as matters of utmost importance. If for any reason dissatisfaction and conflict are caused in marital relationships, it might set the basis for failure and anguish and phenomena like skepticism, emotional abuse, hostility and scolding and lowering the couples' mental health, but could we increase their marital satisfaction and happiness using the emotion regulation based on cognitive-behavioral approach training package? **Aims:** The current research was conducted towards the goal of teaching emotion regulation abilities based on cognitive-behavioral approach and its effectiveness on marital satisfaction and couples' happiness. **Method:** This is a semi-experimental research with single group pretest-posttest. The sample group was chosen as available so 66 persons of the couples (with 32.27 years average and standard deviation of 3.71 years) took part in 7 2 hours sessions of anger management workshop. These couples were chosen from parents of students in Tehran city private schools whom were available. This study was done as semi-experimental with single group pretest posttest. In the workshops, we used the revised version of Fireworks Program (Smith, 2004). Oxford Happiness Inventory (Argyle, Martin & Crossland, 1989) and Hudson Index of Marital Satisfaction (1992) were used to collect the data. **Results:** Results of covariance analysis showed that training has significantly increased emotion regulation abilities, happiness and marital satisfaction. These difference are in such a manner that average of sample group has been increased in Happiness Inventory ($p < 0.05$) and in Index of Marital Satisfaction which higher score means more marital problems, has decreased ($p < 0.05$). **Conclusion:** This means teaching emotion regulation abilities is a proper way to reduce family conflicts and increase happiness in couples.

Key words: Anger management abilities, Happiness, Marital satisfaction, Couple's training

Corresponding Author: Akbari76ir@yahoo.com

۱. استاد، گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۱. Professor, Department of Psychology and Education of Exceptional Children, University of Tehran, Tehran, Iran

۲. استادیار، گروه روانشناسی تربیتی و تحولی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

۲. Assistant Professor, Department of Educational and Developmental Psychology, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran (Corresponding Author)

۳. دانشجوی دکتری روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۳. Ph D student in Psychology and Education of Exceptional Children, University of Tehran, Tehran, Iran

۴. دانشجوی دکتری روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۴. Ph D student in Psychology and Education of Exceptional Children, University of Tehran, Tehran, Iran

مقدمه

نتایج مطالعات انجام شده در مورد خشونت نشان می‌دهد که زنان ۵ تا ۸ برابر بیشتر از مردان از خشم آسیب می‌بینند. خشونت جسمی در بین حدود ۳٪ از زوجین ایالات متحده اتفاق می‌افتد و منجر به صدمات جسمی حادی در بین زوجین می‌شود (فینچام، ۲۰۰۳). حدود یک‌چهارم از زوجین حداقل در یک مقطع با تهاجم جسمی بین فردی روبرو می‌شوند. افزون بر این نتایج پژوهش کاترین و تورکات (۲۰۱۰) نشان می‌دهد مدیریت خشم ضعیف، چه در زنان و چه در مردان رابطه مستقیم با مشاهده و ارتکاب پرخاشگری دارد و وجود نارضایتی در روابط بین همسران، میزان سلامت روانی آنها را کاهش می‌دهد. همچنین نتایج پژوهش پورنقاش تهرانی و تاشک (۱۳۸۶) نشان داد که هنگام بروز اختلافات، مردان اغلب از روش‌های فیزیکی و زنان از روش‌های روانی برای آزار طرف مقابل استفاده می‌کنند. رنشاو، بلیز و اسمیت (۲۰۱۰) نشان دادند خشونت زناشویی رابطه عکس با رفتارهای روان رنجورخوبی دارد. همچنین آنها نشان دادند که اضطراب و افسردگی تأثیرات فردی و اشتراکی محدودی بر خشونت زناشویی دارند، ولی خشم رابطه قوی‌تری با ناسازگاری زناشویی دارد. خشم مزمن بر سلامت جسمانی و روانی، ارتباطات اجتماعی و کیفیت کلی زندگی اثرات منفی می‌گذارد (داهلن و دیفنباخر، ۲۰۰۱). ابراز خشم ممکن است منجر به تعارض‌های خانوادگی، بین‌فردی، شغلی، ارزیابی منفی دیگران از فرد، خودپنداشت منفی و اعتمادبه‌خود پایین گردد (کالاماری و پینی، ۲۰۰۳).

آثار زیان‌بار خشم، هم متوجه درون شخص و هم متوجه بیرون اوست. خشم مهارنشده، هم سازگاری و هم سلامتی افراد را در معرض خطر جدی قرار می‌دهد. آثار ضعف و کاستی در مدیریت خشم، از ناراحتی شخصی و تحریب روابط بین فردی فراتر رفته و با اختلال در سلامت عمومی، سازش نایافتگی و پیامدهای زیان‌بار رفتار پرخاشگرانه پیوند خورده است (نویدی، ۱۳۸۵). همچنین نتایج پژوهش‌ها حاکی از آن است همسرانی که دچار اختلافات و ناسازگاری‌های زناشویی هستند، در زمینه توانش‌های ارتباطی دچار مشکلاتی هستند و در گیر الگوهای ارتباطی بی‌حاصل می‌شوند (فالکلر، داوی و داوی، ۲۰۰۵). اگر زوجین به‌طور مناسب توانایی‌های ارتباطی و حل تعارض را کسب نکنند، تعارضات به‌طور کلامی و سپس به‌طور رفتاری تداوم می‌یابد و تحریب تدریجی در سازگاری زناشویی آغاز می‌شود (دوگلاس و دوگلاس، ۱۹۹۵). لذا آموزش

هیجان‌ها علت و نتایج بسیار پیچیده‌ای دارند، خیلی زود در زندگی ظاهر می‌شوند و تأثیر معناداری بر واکنش‌های فرد دارند. هر احساسی یک کارکرد تطبیقی ذاتی دارد، اما افراد از کودکی باید یاد بگیرند تا ابراز هیجاناتشان را تعديل و تنظیم کنند به‌طوری که با محیط سازگار باشند (رایبرتون، دافن و باکس، ۲۰۱۲). اساس هیجان‌ها و سبک‌های عاطفی یک الگوی منحصر به‌فرد، نسبتاً ثابت و پایداری از شخصیت است که احساس، فکر و رفتار را در یک سبک مشخصی معین می‌کند (اسپلبرگر، ریترباند، سیدمان، رهیسر و یونگر، ۱۹۹۵). خشم، بیشتر اوقات یک هیجان ابراز شده است که هر فردی به‌طور معمول در طول روز به‌دفعات آن را تجربه می‌کند (ریان و داهلن، ۲۰۰۵) و می‌تواند پیامد بسیاری از عوامل درونی و بیرونی، زیستی، روانشناسی، رفتاری و اجتماعی باشد (نواکو، ۲۰۰۰). خشم، فرد را پرخاشگر می‌سازد. پرخاشگری می‌تواند موجب آسیب‌های هیجانی، روانشناسی و جسمانی به دیگران شود (انتصار و صالحی، ۲۰۱۳).

خشم در محیط خانواده نقش منفی داشته و از عوامل مهم تنش در خانواده به شمار می‌رود. خانواده سیستم ارتباطی منحصر به‌فردی دارد که با دیگر روابط بین فردی متفاوت است. ارزش اصلی خانواده، حاصل شبکه روابطی است که توسط اعضای آن به وجود آمده است. اگر به هر دلیلی در خانواده نارضایتی و ناسازگاری به وجود آید، ممکن است زمینه ناکامی و خشم ایجاد شود و پیامدهایی نظری سوء‌ظن، سوءاستفاده عاطفی، خصوصیت و سرزنش را در پی داشته باشد (گلدنبرگ و گلدنبرگ، ۱۳۸۶). از سوی دیگر خشم نیز با فراهم نمودن زمینه رنجش و آزردگی می‌تواند به بروز نارضایتی دامن بزند و این دور باطل ممکن است به وحامت شرایط، نارضایتی و خشم در خانواده بیفزاید. والرستین، لویس و بلکسلی (۲۰۰۰) مشاهده کردند که بیشتر طلاق‌ها ناشی از خشم بوده و این خشم معمولاً تا مدت‌ها بعد از طلاق هم ادامه می‌یابد. خشونت بر تمامی جنبه‌های گفتاری، رفتاری و حرکتی فردی که مورد خشونت قرار می‌گیرد، تأثیر می‌گذارد (محمدخانی، آزادمهر و متقدی، ۱۳۸۹؛ بشکار، سودانی و شهنه بیلاق، ۱۳۹۱). یافته نهایی تحقیق دهقان (۱۳۸۰) این بود که خشونت در بین زنان متقاضی طلاق بیشتر از زنان مراجعه کننده برای مشاوره زناشویی (غیرمتقاضی طلاق) است.

سالمی دارند، به عوامل مثبتی مانند یک چهره شاد و خوشحال، واکنش بیشتری نشان می‌دهند. این دلیل روشی برای وجود ارتباط مستقیم میان شادکامی و شخصیت و موفقیت است (کار، ۲۰۱۴). برخی روانشناسان معتقدند که شادکامی، همان برون‌گرایی باثبات در نظریه آیزنک است و برون‌گرایی قوی ترین زمینه‌ساز شادکامی است (حائزه و صفحه‌خانی، ۱۳۸۶). یادآوری (۱۳۸۳) نیز معتقد است که عواطف مثبت به خصوص شادی، فعالیت‌های قلبی و عروقی را بهبود می‌بخشد. تحقیقات مختلف نشان می‌دهند که با آموزش تغییر در طرح‌واره‌های غلط و مهار کردن خشم میزان شادکامی افزایش می‌یابد (اسماعیلی، ۱۳۸۰).

آموزش مهارگری خشم به یک مداخله آموزشی - روانشنختی سازمان یافته اشاره می‌کند که به منظور بالا بردن توانش‌های مدیریت خشم انجام می‌شود تا آسیب‌پذیری کاهش یابد. این مداخله درمانگری بیشتر برای کسانی که توانایی کافی در مهار کردن و مدیریت خشم خود ندارند، مناسب است؛ چرا که تکرار برانگیختگی و هیجان ناشی از خشم و ابراز نامناسب آن، فرد را مستعد اختلالات جسمانی و روانی می‌کند (گودهارد و همکاران، ۲۰۰۶). نتایج مطالعات ون‌دیکس هورن و وايت (۲۰۰۵) نشان داد که آموزش گروهی توانش‌های مدیریت خشم و تنش‌زدایی پس از جراحی پیوند با پس عروق کرونر، در کاهش نشانه‌های هیجانی منفی یماران مؤثر بوده و موجب کاهش قابل توجه نشانه‌های خشن، اضطراب و افسردگی در گروه آزمایش شده است که چنین تغییری در گروه گواه مشاهده نمی‌شود. سان و چوبی (۲۰۱۰)، آموزش مدیریت خشم بر روی خانواده‌های یماران الکلی داشتند که نشان داد علاوه بر کاهش بیان خشم در شرکت‌کنندگان، تعاملات بین فردی ایشان افزایش یافته است.

نکته قابل توجه در آموزش‌های مدیریت خشم این است که بیشتر این آموزش‌ها متوجه درمان و یا ارتقاء ویژگی‌های فردی بوده است. هو، کارتر و استوفنسون (۲۰۱۰) طی پژوهشی، برنامه جامعی برای آموزش مدیریت خشم به گروهی متشکل از مجرمان زندانی ارائه کردند که تأثیرات برنامه به طور کلی کاهش خشم را در برخی حوزه‌ها نشان می‌داد. کلنر، برای و کالتی (۲۰۰۲) و فیندلر و ویس نر (۲۰۰۶) آموزش توانایی‌های مدیریت خشم را برای نوجوانانی که اختلالات رفتاری دارند، مفید دانسته و آموزش ارائه شده را در کاهش

توانایی‌هایی که بتواند توانش‌های ارتباطی را گسترش داده و الگوهای ابراز کلامی را بهبود ببخشد، ضروری به نظر می‌رسد. روابط خانوادگی، شناخت‌ها، هیجانات و رفتارها بر یکدیگر تأثیرات دوچاره دارند. بنابراین، یک استنتاج شناختی می‌تواند هیجان یا رفتاری را برانگیزند و یک هیجان یا رفتار می‌تواند بر شناخت تأثیر بگذارد. در این رویکرد تأکید بر این است که اعضای خانواده هم‌زمان بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند و از هم تأثیر می‌گیرند (نیکولز و شوارتز، ۱۳۸۹).

بازداری از خشم کاهش توجه به افکار و رفتارهای ناخواسته یا رسیدگی به رویدادهایی که خارج از مهار کردن می‌باشند، ارزشمند است. هنگامی که خشم بازداری می‌شود، فرد به طور مستقیم به محرك‌های خشم پاسخ نمی‌دهد و طبیعتاً ممکن است این تجربه در زمان‌های مختلف تکرار شود (هاربورگ، جولیوس، کاسیروتی، گیلبرمن و اسکورک، ۲۰۰۳).

شادکامی بخش مهمی از کیفیت زندگی به شمار می‌رود. آرگایل (۲۰۰۱) به منظور ارائه تعریفی عملیاتی از شادکامی، آن را دارای سه بخش مهم دانسته است: فراوانی و درجه عاطفه مثبت یا احساس خوشی، میانگین سطح رضایت طی یک دوره و نداشتن احساس منفی، افسردگی و اضطراب. میزان شادی و رضایت هر فرد از زندگی، رابطه‌ای مستقیم با دیدگاه او به زندگی دارد و این بدان معناست که هر چه قدر افراد، از رویدادهای پیرامون خود راضی تر باشند، به همان میزان نیز شادترند و اگر این احساس رضایت کمتر باشد، به همان میزان احساس رضایت‌مندی و شادکامی کمتری خواهد داشت (صفری، ۱۳۸۹).

از نظر فوردايس (۱۹۸۳؛ به نقل از آرگایل، ۲۰۰۱) شادی هیجان مثبت یا احساسی است که به وسیله خرسنده، احساس روان‌درستی و رضایت توصیف می‌شود. وی در اقدامات آموزشی خود یک رویکرد آموزشی را مورد استفاده قرار داده است که هم شناختی و هم رفتاری است. در بخش شناختی به مباحث ریشه‌ای در مورد علل دخیل بودن افکار و رفتارهای خاص در ایجاد شادکامی پرداخته است و در بخش رفتاری مجموعه متنوعی از تکنیک‌ها و راه حل‌های حاصل از درمان شناختی و رفتاری را مورد استفاده قرار داده است. مطالعات مختلفی در مورد متغیرهای اثرگذار بر شادکامی انجام گرفته است. بر اساس تحقیقات روانشناسان، مغز انسان‌های برون‌گرا و اجتماعی و خوش‌مشرب و کسانی که شخصیتی متعادل و نسبتاً

جمعیت‌شناختی گروه نمونه نشان داد که پانزده نفر (۲۲/۷ درصد) از این زوجین دارای تحصیلات دیپلم، ده نفر (۱۵/۲ درصد) فوق دیپلم و سی و سه نفر (۵۰ درصد) لیسانس و هشت نفر (۱۲/۱ درصد) فوق لیسانس و بالاتر بودند. میانگین سن مادران ۳۳/۲۷ (با انحراف استاندارد ۱/۹۱) و میانگین سن پدران ۳۵ (با انحراف استاندارد ۰/۸۰) بود. دامنه تعداد فرزندان این گروه از افراد بین ۱ تا ۴ نفر (با میانگین ۱/۶۲ و انحراف استاندارد ۰/۶۷) گزارش شده است. به منظور اجرای برنامه مداخله، این افراد به صورت تصادفی در پنج کارگاه آموزشی مجزا وارد شده و با شرایط و برنامه آموزشی یکسان، طی ۷ جلسه دو ساعته و به صورت هفت‌های یک‌بار، مدیریت خشم را آموزش دیدند. هیچ‌یک از شرکت کنندگان در این مطالعه بیش از دو جلسه از جلسات غیبت نداشته‌اند (ملاک خروج) و لذا داده‌های حاصل از کلیه ایشان مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

ابزار

سیاهه شادکامی آکسفورد: آرگایل و همکاران (۱۹۸۹) این سیاهه را با هدف سنجش شادکامی، تهیه کردند. این ابزار شامل ۲۹ جمله است. طیف پاسخ‌دهی در این سیاهه لیکرت چهار‌جهای بوده و نمره بالا در آن نشانگر شادکامی بیشتر است. ضریب روایی هم‌زمان این ابزار با استفاده از قضاوت دولستان ۰/۴۳ و روایی ملاکی آن با استفاده از مقیاس‌های عاطفه مثبت، رضایت از زندگی و عاطفه منفی به ترتیب ۰/۳۲، ۰/۵۷ و ۰/۵۲ - گزارش شده است (آرگایل و همکاران، ۱۹۸۹).

نشاط‌دوست، کلاستری، مهرابی، پالانگ و سلطانی (۱۳۸۶) ضریب اعتماد همسانی درونی این سیاهه را ۰/۹۲ و علی‌پور و نور بالا (۱۳۷۸) نیز ۰/۹۳ گزارش کردند. همچنین عابدی، میرشاه جعفری و لیاقت‌دار (۱۳۸۵) نیز ضمن هنجاریابی این آزمون، ضریب اعتماد به روش همسانی درونی آن ۰/۸۵، به روش تصنیف را ۰/۷۹ و به روش بازآزمایی با فاصله‌ی دو ماه را ۰/۷۳ به دست آوردند. در پژوهش حاضر نیز این ضریب ۰/۸۷ به دست آمد.

شاخص رضایت زناشویی: یک ابزار ۲۵ آیتمی است که توسط هودسون (۱۹۹۲) و برای اندازه‌گیری میزان، شدت یا دامنه مشکلات رابطه زناشویی تدوین شده است. شاخص رضایت زناشویی میزان توجه زوجین به سازگاری زناشویی را نمی‌سنجد، زیرا ممکن است یک زن و مرد علی‌رغم نارضایتی زناشویی، سازگاری خوبی داشته باشند. نمره بالا در این مقیاس نشان‌دهنده وسعت یا شدت مشکلات است. این آزمون در ایران توسط ساعتی (۱۳۸۰) روی یک گروه نمونه ۱۵۸ نفری از

مشکلات آنان سودمند ارزیابی کردند. جونز و هولین (۲۰۰۴) روی بیماران اختلال شخصیت برنامه مدیریت خشم جامعی را اجرا کرد که مداخله باعث کاهش بروز خشم‌های مشکل‌آفرین شده است. محمدی، کهنومی، اللهوردیان و حبیب‌زاده (۲۰۱۰) در پژوهش خویش نشان دادند که آموزش مدیریت خشم بر تنظیم روابط اجتماعی و غلبه بر خشم دانش‌آموزان ۱۲ تا ۱۵ ساله مفید بوده است. میترانی (۲۰۱۰) در مداخله‌ای بر اساس شیوه شناختی - رفتاری به دانشجویان فارغ‌التحصیل آموزش مدیریت خشم داد که نتایج به طور معناداری باعث کاهش خشم دانشجویان شده است. بشکار و همکاران (۱۳۹۱) طی پژوهشی به زوجینی که تعارض داشتند بر نامه آموزش مدیریت خشم ارائه دادند و بعد از آموزش میزان تعارضات و مشاجرات زوجین کاهش پیدا کرد؛ اما این آموزش‌ها کمتر معطوف به ایجاد تغییر در مؤلفه‌های خانوادگی و روابط بین زوجین بوده است (شکوهی‌یکتا، زمانی، پرنده و اکبری‌زردخانه، ۱۳۸۹). از این‌رو پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش توانش‌های مدیریت خشم بر رضایت زناشویی و شادکامی زوجین انجام شد. به‌تبع این هدف فرضیه‌های پژوهشی را می‌توان به این صورت بیان کرد: ۱) آموزش توانش‌های مهارگری خشم، رضایت زناشویی زوجین را ارتقاء می‌دهد؛ و ۲) آموزش توانش‌های مهارگری خشم، شادکامی زوجین را افزایش می‌دهد.

فرضیه‌های پژوهش عبارتند از:

۱. آموزش توانش‌های تنظیم هیجان بر ارتفاعی رضایت زناشویی تأثیر دارد.
۲. آموزش توانش‌های تنظیم هیجان منجر به شادکامی زوجین می‌شود.

روش

پژوهش حاضر از نوع شب‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون تک گروهی است. گروه نمونه به صورت در دسترس انتخاب شد که شامل ۶۶ نفر از زوجین (بیانگین سنی ۳۲/۲۷ و انحراف استاندارد ۳/۷۱) است. از آنجایی که حداقل حجم نمونه برای پژوهش‌های مطالعه تفاوت‌ها با توان آزمون ۰/۸، سی نفر است (کوهن، ۱۹۸۸)؛ لذا این حجم نمونه برای پژوهش مکفى به نظر می‌رسد. این زوجین از بین والدین دانش‌آموزان مدارس غیرانتفاعی شهر تهران بودند که برای شرکت در کارگاه‌های مدیریت خشم اعلام آمادگی نمودند؛ به صورت نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. بررسی ویژگی‌های

می‌دهد که شامل سه مؤلفه است: ۱) مفهوم‌سازی: آموزش درباره ماهیت خشم و چگونگی واکنش افراد به آن. این یادگیری از طریق بحث درباره تجرب خشم‌انگیز گذشته فرد انجام می‌گیرد. ۲) کسب توانایی و تمرین کردن: استفاده از راهبردهای کنارآمدن با رویکرد شناختی - رفتاری. در این مرحله، فرد توانش‌های آموخته شده را زیر نظر درمانگر تمرین می‌کند. ۳) کاربرد و پیگیری: این مؤلفه شامل کاربرد توانش‌های آموخته شده در زندگی واقعی است. برای رسیدن به این مرحله، فرد با موقعیت‌های فراخوان خشم روبرو می‌شود. هدف و محتوای جلسات مداخله در جدول ۱ ارائه شده است.

جلد	هدف	جدول ۱. محتوا و فعالیت‌ها
۱	آشنایی مقدماتی با مفهوم خشم	تعريف خشم، توضیح باورهای شایع و اشتباه در رابطه با خشم، بیان شباهت‌ها و تفاوت‌های احساس خشم با احساس ترس، دست ورزی روی تعریف خشم و کاربردی کردن آن، توضیح خشم منطقی و غیرمنطقی، پرداختن به مقوله شدت خشم
۲	آشنایی با چگونگی ساختار خشم و تغییراتی که در ما به وجود می‌آورد	موقعیت‌های خشم‌برانگیز، اثرات مثبت و منفی خشم، تغییرات فیزیولوژیکی و شناختی ناشی از خشم، تغییرات رفتاری افراد هنگام بروز خشم، بیان تفاوت خشم و پرخاشگری، شرح ساختار واکنش خشم، آستانه خشم حوادث برانگیزشده خشم، اندیشه‌ها، افکار و شناخت‌های خشم‌برانگیز، تعیین مبالغه‌آمیز و نفکر بایدی، افکار و شناخت‌های سرزنش‌کننده، درشت‌نمایی و برجسب زدن، دست ورزی روی افکار خشم برانگیز
۳	آشنایی با اندیشه‌های خشم‌برانگیز	توانش‌های مدیریت خشم، خرد و توانش‌های بازشناختی ۱. شناخت علائم خشم ۲. کشف واقعیت‌ها و حوادث خشم‌برانگیز، ارزشیابی خشم
۴	آشنایی با توانش‌های بازشناختی و ارزشیابی خشم	آشنایی با راهبردهای شش گانه کنترل خشم، انتخاب راهبردهای مناسب
۵	آشنایی و انتخاب راهبردهای کنترل خشم	انتخاب روش وقتی طرف مقابل عصبانی است، هفت توانش مربوط به پیگیری در مدیریت خشم
۶	آشنایی با توانش‌های انتخاب راهبردهای کنترل. وقتی طرف مقابل عصبانی است و پیگیری‌های بعد از بروز خشم	آمادگی بیشتر فرد برای عصبانیت، علی‌که سبب آمادگی بیشتر ما برای عصبانیت می‌شوند، دست ورزی روی توانش‌های مدیریت خشم، جمع‌بندي
۷	بررسی عواملی که سبب می‌شوند آمادگی ما برای بروز عصبانیت بیشتر شود	

دلیل آنکه ابزارهای مورداستفاده در این پژوهش مقوله‌های متفاوت از هم را ارزیابی می‌کنند و هر یک دارای یک نمره کل هستند؛ از دو تحلیل مجزای ۱ وابسته برای آزمون وجود یا عدم وجود تفاوت معنادار آماری در بین میانگین‌های مراحل پیش و پس آزمون استفاده شد.

یافته‌ها

یافته‌های توصیفی حاصل در مراحل پیش آزمون و پس آزمون در جدول ۲ ارائه شده است. یافته‌های جدول ۲ نشان می‌دهند که آموزش مدیریت خشم، به افزایش میانگین شادکامی در مرحله پس آزمون منجر شده است. در ضمن در مرحله پس آزمون میانگین شاخص زناشویی کاهش پیدا کرده است. به عبارت دیگر شادکامی افراد گروه نمونه افزایش و مشکلات زناشویی آنان کاهش یافته است. نتایج

دانشجویان متاهل دانشگاه‌های تهران اجرا شد. ساعتی (۱۳۸۰) ضریب آلفای این پرسشنامه را ۰/۹۴ گزارش کرده است. صداقت (۱۳۸۱) بین این آزمون و آزمون انریچ ضریب همبستگی ۰/۸۶- به دست آورده است. در پژوهش حاضر نیز ضریب قابلیت اعتماد همسانی درونی این مقیاس ۰/۸۶ به دست آمد.

روش اجرا و تحلیل: در این پژوهش برنامه مداخله آتش‌بازی (اسمیت، ۲۰۰۴) مورد بازنگری قرار گرفت و استفاده گردید. این برنامه با رویکرد شناختی - رفتاری و با تأکید بر روابط بین والدین با کودکان، یک مدل چندگانه آموزشی در زمینه مدیریت خشم ارائه

تغییر و جایگزینی شناخت‌های جدید، جزء اصلی برنامه مهارگری خشم است. در واقع، بر اساس نظریه شناختی، خشم نتیجه الگوی تفکر و نوع انتظارات افراد است و تغییر در الگوی تفکر، موجب پرهیز از خشونت می‌شود. تکنیک دیگر شناختی برای مهار کردن خشم، شیوه ثبت خشم است. فرد تشویق می‌گردد که رویدادهای محرك خشم را یادداشت نماید و ادراکات حاضر در آن لحظه که تعبیر او از رویداد خشم‌انگیز را تحت تأثیر قرار می‌دهد شناسایی و مکتوب کند. شرکت کننده‌ها ضمن بازسازی شناختی، خرده توانش‌های رفتاری کنترل خشم را فرامی‌گیرند و تمرین می‌کنند تا بتوانند به هنگام مواجه شدن با موقعیت‌های فراخوان خشم، به نحو مناسب عمل کنند.

برای تحلیل داده‌ها از نسخه بیست نرم افزار SPSS استفاده شد. به

حاصل از تحلیل α وابسته در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۲. یافته‌های توصیفی نمره شادکامی آکسفورد و شاخص رضایت زناشویی گروه نمونه

مقیاس	مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون					
	پیش‌آزمون			پس‌آزمون		
	میانگین	انحراف معیار میانگین	خطای معیار میانگین	میانگین	انحراف معیار	خطای معیار
شادکامی	۷۲/۴۵	۱۴/۱۵	۱/۷۴	۷۵/۸۷	۱۳/۹۶	۱/۷۲
رضایت زناشویی	۱۳۵/۱۷	۲۷/۴۶	۳/۳۸	۱۳۰/۳۸	۲۷/۷۷	۳/۴۲

جدول ۳. یافته‌های حاصل از آزمون α وابسته، مقایسه داده‌های پیش و پس‌آزمون سیاهه شادکامی آکسفورد و شاخص رضایت زناشویی

متغیر	ضریب همبستگی	سطح معناداری	تفاوت‌های زوجی				آماره t	درجات آزادی	آماره t	متغیر
			میانگین	انحراف معیار	انحراف معیار میانگین	سطح معناداری				
شادکامی	-۳/۴۲	۹/۵۳	۱/۱۷	-۲/۹۱	۶۵	۰/۰۰۵	-۰/۰۰۱	۰/۷۷	< ۰/۰۵	شادکامی
رضایت زناشویی	۴/۷۹	۱۳/۱۹	۱/۶۲	۲/۹۵	۶۵	۰/۰۰۴	۰/۰۰۱	۰/۸۷	= ۰/۰۵	رضایت زناشویی

متمرکز بر زوجین با تأکید بر آموزش توانایی‌های ارتباطی و حل تعارض باعث کاهش رفتار خشونت‌آمیز و مطلوب شدن الگوهای ارتباطی می‌گردد. ایجاد الگوهای مطلوب ارتباطی نیز بهنوبه خود منجر به ارتباط مناسب‌تر بین همسران و بروز احساسات و عواطف مطلوب می‌گردد (دھقان، ۱۳۸۰).

از طرف دیگر نتایج تحقیقات جونز و هولین (۲۰۰۴)، تیرگری (۱۳۸۳) و سان و چویی (۲۰۱۰)، نشان دادند که برنامه‌های مداخله‌ای در زمینه خشم دارای منافع بالقوه متعددی در حوزه روابط بین‌فردي است. در این نوع شیوه درمانگری، به زوجین کمک می‌شود تا الگوهای تفکر تحریف‌شده و رفتار ناکارآمد خود را تشخیص دهند (انتصار و صالحی، ۲۰۱۳). به طور معمول، برنامه‌های آموزشی با تشویق به بازنگری احساس‌ها در برخورد با افراد و رویدادها، بسط هیجان‌ها در تسهیل تفکر، فهم دلایل و پیامدهای احساس‌های خود که منجر به شادکامی می‌شود، مدیریت خشم را بهبود می‌بخشد. بخشی از یافته‌ها که با افزایش شادکامی مربوط است با پژوهش‌های کار (۲۰۱۴)، هیمان و اسمیت - اسلپ (۲۰۰۲)، اسماعیلی (۱۳۸۰)، یادآوری (۱۳۸۳)، حقیقی و موسوی، محراب‌زاده هترمند و بشلیده (۱۳۸۵)، نویدی (۱۳۸۵) و همسو است. برنامه‌های آموزش مدیریت خشم خاص زوجین در صدد هماهنگ شدن با اصول پیشگیری، کاهش تعارضات زناشویی قبل از تشدید شدن آنها و آماده‌سازی زوجین برای مقابله اثربخش با این تعارضات است (شاپیرو، گاتمن و کرر، ۲۰۰۰). در واقع این موارد موجب می‌شود که نه تنها افزایش رضایت زناشویی در زوجین مشاهده شود، بلکه باعث پیشگیری از

نتایج ارائه شده در جدول ۳ نشان می‌دهد میانگین‌های نمره‌های هر دو ابزار در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون تفاوت معناداری از هم دارند. این تفاوت‌ها به نحوی است که میانگین گروه نمونه در سیاهه شادکامی افزایش داشته ($p < 0/05$ و $df = 65$) و در سیاهه شاخص زناشویی که نمره بالا نشان‌دهنده مشکلات بیشتر زناشویی است به طور معناداری کاهش داشته است ($p < 0/05$ و $df = 65$ و $t = 3/92$). لذا می‌توان گفت که شرکت در کارگاه‌های آموزشی موجب افزایش میزان شادکامی و کاهش مشکلات زناشویی اعضای گروه آزمایش شده است.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف تعیین اثربخشی آموزش توانش‌های مدیریت خشم بر رضایت زناشویی و شادکامی زوجین انجام گرفت. بر اساس یافته‌های پژوهش حاضر، آموزش توانش‌های مدیریت خشم به شیوه شناختی - رفتاری، موجب کاهش مشکلات زناشویی و در نتیجه افزایش رضایت زناشویی شده است. نتایج حاصل از پژوهش حاضر همسو با پژوهش‌های پورنقاش تهرانی و تاشک (۱۳۸۶)، دھقان (۱۳۸۰) و میترانی (۲۰۱۰) است. اجرای برنامه‌های آموزش مدیریت خشم برای زوجین می‌تواند باعث افزایش همکاری زوجین، کاهش واکنش‌های هیجانی نامطلوب درون خانواده و کاهش تعارضات بین‌فردي شود. با توجه به این که دلیل اصلی تعارضات زناشویی، مشکلات در زمینه توانایی‌های ارتباطی است و زوجین، درگیر الگوهای ارتباطی بی‌حاصل هستند (فولکر، داوی و داوی، ۲۰۰۵)، همخوانی مداخله‌های حاضر از این جهت است که مداخله‌های

یادشده تعیین‌پذیری نتایج باید با احتیاط صورت گیرد. لذا پیشنهاد می‌شود که در تحقیقات بعدی اثربخشی آموزش مدیریت خشم با گروه گواه انجام گیرد. افراد شرکت کننده در مداخله حاضر والدین دانش‌آموزان هستند و ممکن است زوجین بدون فرزند شرایط متفاوتی برای تأثیرپذیری از این سته را داشته باشند و پیشنهاد می‌شود این مداخله برای زوجین بدون فرزند نیز انجام شود.

منابع

اسماعیلی، محمد (۱۳۸۰). بررسی اثر آموزش مهارت‌های زندگی در تعامل با شیوه فرزندپروری بر عزت نفس دانش‌آموزان استان اردبیل، فصلنامه پیام مشاور، ۳(۶)، ۷۰-۷۱.

بشکار، سلطانعلی؛ سودانی، منصور؛ و شهنى ييلاق، منيجه (۱۳۹۱). آموزش مهارت‌های مدیریت خشم در کاهش تعارضات زناشویی، مجله دستاوردهای روانشناسی، ۱۹(۱)، ۱۹۹-۲۲۶.

پورنقاش تهرانی، سید سعید؛ و تاشک، آناهیتا (۱۳۸۶). بررسی و مقایسه انواع خشونت خانوادگی در زنان و مردان تهران، مجله مطالعات روانشناسی، ۳(۳)، ۷-۲۳.

تیرگری، عبدالحکیم (۱۳۸۳). هوش هیجانی و سلامت روان؛ رویکردها، راهبردها و برنامه‌های پیشگیری در بهسازی زندگی زناشویی، مجله رفاه اجتماعی، شماره ۱۴، ۹۷-۱۱۴.

حقیقی، جمال؛ موسوی، سید محمد؛ مهرابی زاده هنرمند، مهناز؛ و بشلیده، کیومرث (۱۳۸۵). بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر سلامت روانی و عزت نفس دانش‌آموزان دختر سال اول مقطع متوسطه، مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۳(۳)، ۷۸-۶۱.

خائزاده، عباسعلی؛ و صفی‌خانی، لیلی (۱۳۸۶). بررسی رابطه بین شخصیت و شادکامی، نشریه اصلاح و تربیت، ۴(۴۶)، پیاپی ۱۳۱، ۲۱-۲۴.

دهقان، فاطمه (۱۳۸۰). مقایسه تعارضات زناشویی زنان متقاضی طلاق با زنان مراجعة‌کننده برای مشاوره زناشویی (غیر متقاضی طلاق)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مشاوره، چاپ نشده، دانشگاه تربیت معلم، تهران.

ساعتی، سهیلا (۱۳۸۰). بررسی رابطه میان رضایت از زندگی زناشویی و همدلمطابی - دوری گزینی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، چاپ نشده، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن، گروه مشاوره.

شکوهی یکتا، محسن؛ زمانی، نیره؛ پرنده، اکرم؛ و اکبری زردخانه، سعید (۱۳۸۹). اثربخشی آموزش مدیریت خشم بر ابراز و مهار خشم والدین، روانشناسی تحولی - روانشناسان ایرانی، ۷(۲۶)، ۱۳۷-۱۴۶.

تعارضات زناشویی نیز می‌گردد. نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهد که باورها و بازخوردهای ناکارآمد به پالایش، پردازش و ارزیابی اشتباه امور زناشویی می‌انجامد و معمولاً ناپایداری و نارضایتی زناشویی را افزایش می‌دهد (رنشاو و همکاران، ۲۰۱۰). شاید یکی از تبیین‌های احتمالی در این خصوص این موضوع باشد که در این پژوهش، با حذف افکار ناکارآمد در مدیریت خشم و جایگزینی آن با طرح‌واره‌های شناختی مناسب در روابط زناشویی باعث کاهش تعارضات و افزایش شادکامی در بین زوجین شده است. زمانی که زن و شوهر به مدت طولانی در شرایط بدرفتاری قرار می‌گیرند، دیدگاه تحریف‌شده‌ای درباره نوع و نحوه ارتباط در آنها شکل می‌گیرد. در نتیجه تحریف در دیدگاه‌های زوجین، نقص در توانش‌های حل مسئله، تجربه خشم و مدیریت نامناسب آن اتفاق می‌افتد (شکوهی یکتا، زمانی، پرنده، اکبری زردخانه، ۱۳۸۹) همچنین چون کاهش رفتار خشونت‌آمیز به مطلوب شدن الگوهای ارتباطی کمک می‌کند، شرایط برای ایجاد ارتباط بین همسران و بروز احساسات و عواطف بین آنها تسهیل می‌شود که حتی ممکن است همسران تشویق شوند، برای شکل دادن الگوهای رفتاری جدیدی باهم تصمیم‌گیری کنند (کاترین و تورکات، ۲۰۱۰).

در مجموع می‌توان نتیجه گرفت که در مداخله‌های مدیریت خشم بر اصلاح شناخت‌های غیرواقعی تأکید شده که به تغییر احساس‌ها و رفتارهای غیر پرخاشگرانه منجر می‌شود. همچنین در برنامه حاضر به آموزش مؤلفه‌هایی مانند اصلاح تفکرات و کشاکش‌های ذهنی زوج در مورد موقعیت خشم برانگیز توجه شده است. تأکید آموزش مدیریت خشم بر تعديل شدت، طول مدت و فراوانی بیان خشم و افزایش پاسخ‌های غیرپرخاشگرانه در روابط بین فردی است (فیندلر و ویس نر، ۲۰۰۶).

محدود بودن تعداد افراد شرکت کننده، منحصر بودن نمونه پژوهش به والدین دانش‌آموزان، عدم امکان بهره‌گیری از روش نمونه‌برداری تصادفی و تأثیر آن بر روانی بیرونی پژوهش از محدودیت‌های پژوهش حاضر به شمار می‌رond. علاوه بر موارد ذکر شده در پژوهش حاضر از برنامه‌های مداخله‌ای متنوعی در قالب یک برنامه آموزشی توانش‌های مدیریت خشم استفاده شد که این مداخله‌ها در مجموع مؤثر بودند، اگرچه سهم هر یک از این مداخله‌ها مشخص نیست. محدودیت دیگر نداشتن گروه گواه و عدم مقایسه نتایج با گروه گواه است. در مجموع به دلیل محدودیت‌های

- Argyle, M. (2001). *The psychology of happiness (2nd edition)*. London: Rutledge Press, Taylor & Francis group.
- Argyle, M., Martin, M., & Crossland, J. (1989). *Happiness as a function of personality and social encounters*. In J. P. Forgas, and J. M. Innes (Eds.), *Recent Advances in Social Psychology: an international perspective* (pp. 189–203). North Holland: Elsevier Science Publishers.
- Calamari, E., & Pini, M. (2003). Dissociative experiences and anger proneness in late adolescent females with different attachment styles. *Journal of Adolescence*, 38, 287-288.
- Carr, A. (2014). *Positive psychology*. In: A. Michalos (Ed). Encyclopedia of Quality of Life. New York: Springer.
- Catherine, A., & Turcotte-Seabury. (2010). Anger management and the process mediating the link between witnessing violence between parents and partner violence. *University of new Seabury Violence and victims*, 25(3), 306-318.
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Dahlen, E. R., & Deffenbacher, J. L. (2001). *Anger Management: Empirically Supported Cognitive Therapies; Current Status and Future Promise*. New York: Springer P.C
- Douglass, F.M. IV., & Douglass, R. (1995). The Marital Problems Questionnaire (MPQ): A short screening instrument for marital therapy. *Family Relations: An Interdisciplinary Journal of Applied Family Studies*, 44(3), 238-244.
- Entesar, G & Salehi, J. (2013). The Effects of Anger Management Skills Training on Aggression, Social Adjustment, and Mental Health of College Student. *Journal of Educational and Management Studies*, 3(4), 266-270.
- Faulker, R. A., Davey, M., & Davey, A. (2005). Gender – related predication of change in marital satisfaction and marital conflict. *The American Journal of Family Therapy*, 33(1), 61-83.
- Feindler, E.L., & Weisner, S. (2006). *Youth anger management treatment for school violence prevention*. In S.R. Jimerson & M. Furlong (Eds), *Handbook of School Violence and School Safety: From Research to Practice* (pp. 353- 363). Mahwah, NJ, US: Lawrence Erlbaum Associates.
- Fincham, F. D. (2003). Communication in marriage. In The *Routledge Handbook of Family Communication* (pp. 107-128). Routledge.
- Goedhard, L. E., Stolker, J. J., Heerdink, E. R., Nijman, H. L., Olivier, B., & Egberts, T. C. (2006). Pharmacotherapy for the treatment of aggressive behavior in general adult psychiatry: A systematic review. *Journal of Clinical Psychiatry*, 67(7), 1013-1024.
- Harburg, E., Julius, M., Kaciroti, N., Gleiberman, L., & Schork, M. A. (2003). ‘Expressive- Suppressive Anger-coping Responses, Gender, and Types of Mortality: A 17- year Follow-up (Tecumseh, Michigan, 1971-1988). *Psychosomatic Medicine*, 65(4), 588-597.
- صادقت، حسین (۱۳۸۱). بررسی رابطه بین سن ازدواج، فامیلی یا غیرفامیلی بودن ازدواج، تعداد فرزندان و تشابه اعتقادی با رضایت زناشویی دیگران زن و مرد شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، چاپ نشده، گروه مشاوره، دانشگاه تربیت معلم.
- صفری، شهربانو (۱۳۸۹). بررسی میزان شادکامی و ارتباط آن با متغیرهای جمعیت‌شنختی در بین دانشجویان، فصلنامه تازه‌های روانشناسی صنعتی / سازمانی، ۱(۲)، ۷۷-۷۹.
- عابدی، محمدرضا؛ میر شاه جعفری، سید ابراهیم؛ و لیاقت دار، محمدجواد. (۱۳۸۵). هنجاریابی پرسشنامه شادکامی آکسفورد در دانشجویان دانشگاه‌های اصفهان، فصلنامه اندیشه و رفتار، ۱۲(۲)، ۹۵-۱۰۰.
- علی پور، احمد؛ و نوربala، احمدعلی (۱۳۷۸). بررسی مقدماتی پایانی و روایی پرسشنامه شادکامی آکسفورد در بین دانشجویان دانشگاه تهران. فصلنامه اندیشه و رفتار، ۱۵(۲)، ۵۵-۶۴.
- گلدنبرگ، ایرنه، گلدنبرگ، هربرت (۱۳۸۶). خانواده درمانی. ترجمه: حمید رضا شاهی برآواتی، سیامک نقشبندی، الهام ارجمند. تهران: نشر روان. سال انتشار به زبان اصلی (۲۰۰۰).
- محمدخانی، پروانه، آزادمهر، هدیه؛ و متقی، شکوفه (۱۳۸۹). رابطه خشونت جنسی و نگرش‌های زناشویی و همراهی انواع خشونت در روابط زناشویی، مجله روان پژوهی و روانشناسی بالینی ایران، ۱۶(۳)، ۱۹۵-۲۰۲.
- نشاط دوست، حمید طاهر، مهرابی، حسینعلی، کلاتری، مهرداد، پالانگ، حسن؛ و سلطانی، ایرج (۱۳۸۶). تعیین عوامل مؤثر بر شادکامی همسران کارکنان شرکت فولاد مبارکه شهر اصفهان، فصلنامه خانواده پژوهی، ۳(۱)، ۶۹۹-۶۸۱.
- نویدی، احمد (۱۳۸۵). آزمودن تأثیر آموزش مدیریت خشم بر مهارت‌های خود نظم‌دهی خشم، سازگاری و سلامت عمومی پسوان دوره متوسطه شهر تهران، رساله دکتری، چاپ نشده، دانشگاه علامه طباطبائی.
- نیکولز، مایکل و شوارتز، ریچاردسی (۱۳۸۹). خانواده درمانی مفاهیم و روش‌ها. ترجمه: دهقانی، محسن؛ گنجوی، آناهیتا؛ نجاریان، فرزانه؛ رسولی، سمانه؛ محمدی، علی زاد و طهماسبیان، کارینه. تهران: نشر دانش.
- بادآوری، ماندانا (۱۳۸۳). بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر سلامت عمومی و عزت نفس و خود ابرازی دانش آموزان دختر مقاطع اول متوسطه شهرستان اهواز سال تحصیلی ۱۳۸۲-۱۳۸۳ پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، چاپ نشده، دانشگاه آزاد اهواز.

- Van Dixhoorn, J.A., White, A. B. (2005). Relaxation therapy for rehabilitation and prevention in ischemic heart disease: a systematic review and meta-analysis. *European Journal of Cardiovascular Prevention & Rehabilitation*, 12,193-202.
- Wallerstein, J. S., Lewis, J., & Blakeslee, S. (2000). *The Unexpected Legacy of Divorce*. New York: Guild ford Press.
- Heyman, R. E., & Smith – Slep, A. (2002). Do child abuse and inter parental violence lead to adulthood family violence? *Journal of Marriage and the Family therapy*, 64(4) 864-870.
- Ho, B. P., Carter, M, Stephenson, J. (2010). Anger management using a cognitive-behavioural approach for children with special education needs: a literature review and meta-analysis. *International Journal of Disability Development and Education*, 57(3), 245-265.
- Hudson, W. W. (1992). *Index of marital satisfaction Tempe*, AZ, Walmyr Publishing Co.
- Jones, D. & Hollin, C. (2004). Managing problematic anger: the development of treatment program for personality disordered patient in high security. *International journal of forensic mental health*, 3 (2), 197-210.
- Kellner, M.H., Bry, B.H., & Colletti, L.A. (2002). Teaching anger management skills to student with severe disorder. *Journal of Behavioral Disorders*, 27(4), 400-407.
- Mitrani, A. T. (2010). Outcome of anger management training program in a sample of undergraduate students. *Family Psychology*, 8(3), 321-335.
- Mohammadi, A., Kahnoumoui, B.S., Allahvirdiyan, K., Habibzadeh, S. (2010). The effect of anger management training on aggression and social adjustment of male students aged 12-15 of shabestar schools in 2008. *Social and Behavioral Sciences*, 5, 1690-1693.
- Novaco, R. W. (2000). Anger. In A. E. Kazdin (ed.), *Encyclopedia of Psychology* (pp. 170-74). Washington, DC: American Psychological Association and Oxford University Press.
- Renshaw, K. D., Blais, R. K., & Smith, T. W. (2010). Components of negative affectivity and marital satisfaction: The importance of actor and partner anger, *Journal of Research in Personality*, 44 (3), 328-334.
- Roberton, T., Daffern, M., & Bucks, R. S. (2012). Emotion regulation and aggression, *Journal of Aggressive and Violent Behavior*, 17(1), 72-82.
- Ryan, C. M., & Dahlen, E. R. (2005). Cognitive emotion regulation in the prediction of depression, anxiety, stress, and anger, *Personality and Individual Differences*, 39(1), 1249-1260.
- Shapiro, A. F., Gottman, J. M., Carrére, S. (2000). The baby and the marriage: Identifying factors that buffer against decline in marital satisfaction after the first baby arrives, *Journal of Family Psychology*, 14(1), 59 -70.
- Smith, C. (2004). Fireworks. <http://www.ksu.edu/wwparent/courses/index.htm>.
- Son, J. Y., & Choi, Y. J. (2010). The effect of an anger management program for family members of patients with alcohol use disorders. *Archives of psychiatric nursing*, 24(1), 38-45.
- Spielberger, C. D., Ritterband, L. M., Sydeman, S. J., Reheiser, E. C., and Unger, K. K. (1995). 'Assessment of Emotional States and Personality Traits: Measuring Psychological Vital Things,' In N. J. Butcher (ed.), *Clinical Personality Assessment: Practical Approaches* (pp. 42-58). New York, NY: Oxford University Press.